

Bruksela, 31 lipca 2024 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0190(NLE)

12612/24
ADD 1

UD 145
AELE 76
N 71

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	30 lipca 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 329 final ZAŁĄCZNIK
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIKI do wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, w odniesieniu do ustanowienia ogólnych wymogów dotyczących dowodów pochodzenia wystawianych w formie elektronicznej zgodnie z art. 17 ust. 4 dodatku A do protokołu 3 do tej umowy

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 329 final ZAŁĄCZNIK.

Załącznik: COM(2024) 329 final ZAŁĄCZNIK

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.7.2024 r.
COM(2024) 329 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIKI

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

**w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej
w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy
między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, w odniesieniu
do ustanowienia ogólnych wymogów dotyczących dowodów pochodzenia wystawianych
w formie elektronicznej zgodnie z art. 17 ust. 4 dodatku A do protokołu 3 do tej umowy**

ZAŁĄCZNIK

[Projekt] DECYZJA NR ... WSPÓLNEGO KOMITETU UE-NORWEGIA

z dnia XX XX 2024 r.

ustanawiająca ogólne wymogi dotyczące dowodów pochodzenia wystawianych w formie elektronicznej zgodnie z art. 17 ust. 4 dodatku A do protokołu 3 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii

WSPÓLNY KOMITET UE-NORWEGIA,

uwzględniając Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii¹ („umowa”), w szczególności art. 29 tej umowy,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Pandemia COVID-19 przyspieszyła potrzebę eliminowania papierowej formy dokumentów celnych w dziedzinie reguł pochodzenia, a zdecydowana większość umawiających się stron Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia² („konwencja”) postanowiła uznawać elektroniczne kopie świadectw przewozowych.
- (2) Stosujące umawiające się strony opracowały systemy elektroniczne lub dostosowały istniejące systemy w celu zrównoważenia potrzeby cyfryzacji z wymogami formularza świadectwa przewozowego opisanego w przejściowych regułach pochodzenia³ (dodatek A do protokołu 3 do umowy).
- (3) Biorąc pod uwagę rozwój elektronicznych systemów celnych, UE i Królestwo Norwegii („Strony”) uznają, że wskazana jest modernizacja wystawiania, przedkładania i weryfikacji dowodów pochodzenia w postaci świadectw przewozowych.
- (4) Weszła już w życie sieć dwustronnych protokołów w sprawie reguł pochodzenia między umawiającymi się stronami konwencji, na podstawie których od dnia 1 września 2021 r. mają zastosowanie przejściowe reguły pochodzenia⁴.
- (5) Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do kontynuowania dobrych praktyk wprowadzonych na mocy środków nadzwyczajnych podczas pandemii COVID-19, uznają znaczenie wprowadzenia środków elektronicznych i współpracują na rzecz wspólnego systemu opartego na elektronicznych dowodach pochodzenia i elektronicznej współpracy administracyjnej w strefie paneurośroziemnomorskiej („strefa PEM”)⁵.

¹ Rozporządzenie Rady z dnia 25 czerwca 1973 r. w sprawie zawarcia Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii i przyjęcia przepisów służących jej wykonaniu (Dz. U. L 171 z 27.06.1973, s. 1).

² Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

³ Dz.U. L 395 z 9.11.2021, s. 1.

⁴ Dz.U. C, C/2024/1673, 20.2.2024.

⁵ UE, Islandia, Szwajcaria (w tym Liechtenstein), Norwegia, Wyspy Owcze, Izrael, Jordania, Palestyna (użycie tej nazwy nie może być interpretowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla stanowisk

- (6) Strony są zdania, że przejście na stosowanie elektronicznych dowodów pochodzenia i cyfrowa współpraca administracyjna w ramach przejściowych reguł pochodzenia stanowią pierwsze kroki w kierunku pełnej cyfryzacji dowodów pochodzenia w skali całej strefy PEM, szczególnie w świetle zbliżającego się wejścia w życie zmiany konwencji⁶.
- (7) Strony zgodnie postanowiły wdrożyć postanowienia art. 17 ust. 4 dodatku A do protokołu 3 do umowy w odniesieniu do dowodów pochodzenia wystawianych w formie elektronicznej, aby możliwe było stosowanie tych postanowień do produktów pochodzących,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W odniesieniu do art. 17 ust. 4 dodatku A do protokołu 3 do umowy Strony uzgadniają, że dowody pochodzenia, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), mogą być wystawiane w formie elektronicznej.

Artykuł 2

Strony uznają świadectwa przewozowe wystawione w formie elektronicznej, gdy są one składane przy przywozie, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) świadectwa przewozowe wystawione w formie elektronicznej mają formę podobną do wzoru określonego w załączniku IV do dodatku A;
- b) organy celne Strony wywozu zapewniają zabezpieczony system online dostępny w przeglądarce internetowej, służący do weryfikacji autentyczności świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej;
- c) świadectwa przewozowe wystawione w formie elektronicznej są opatrzone niepowtarzalnym numerem seryjnym oraz zabezpieczeniami umożliwiającymi ich identyfikację, o ile zabezpieczenia takie są dostępne;
- d) data, od której dana Strona rozpoczyna wystawianie świadectw przewozowych w formie elektronicznej, jest określona w ogłoszeniach publikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) oraz zgodnie z własnymi procedurami tej Strony. Świadectwa przewozowe wystawione w formie elektronicznej uznaje się od daty wskazanej w tych ogłoszeniach.

Artykuł 3

Strona może – informując o tym z wyprzedzeniem drugą Stronę – podjąć decyzję o zawieszeniu uznawania świadectw przewozowych wystawianych w formie elektronicznej, jeżeli warunki wymienione w art. 2 nie są spełnione. W ogłoszeniach, o których mowa w art. 2 lit. d), podaje się datę rozpoczęcia zawieszenia.

Artykuł 4

poszczególnych państw członkowskich w tej kwestii), Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo (użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa), Macedonia Północna, Serbia, Czarnogóra, Gruzja, Mołdawia i Ukraina.

⁶

Dz.U. L 390/2024, 19.2.2024.

Do celów współpracy administracyjnej zgodnie z art. 34 i 35 dodatku A do protokołu 3 do układu Strony mogą podjąć decyzję o wzajemnej pomocy z wykorzystaniem środków elektronicznych.

Artykuł 5

Powiadomienia o stosowaniu niniejszej decyzji publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) oraz w urzędowej publikacji Norwegii zgodnie z jej własnymi procedurami.

Artykuł 6

Art. 1–5 stosuje się do dnia wejścia w życie porozumienia Stron w sprawie stosowania paneurośrodiemnomorskiego środowiska cyfrowego dla dowodów pochodzenia, zawartego z pozostałymi stosującymi Umawiającymi się Stronami, umożliwiającego wystawianie dowodów pochodzenia w formie elektronicznej lub ich przedkładanie drogą elektroniczną.

Artykuł 7

Ponieważ przejściowe reguły pochodzenia przestaną obowiązywać z dniem wejścia w życie zmiany do konwencji, art. 1–6 niniejszej decyzji mają nadal zastosowanie między stronami w ramach konwencji do dnia wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu konwencji, ustanawiającej ogólne wymogi dotyczące dowodów pochodzenia wystawianych w formie elektronicznej lub przedkładanych drogą elektroniczną.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została przyjęta.

Sporządzono w ...

W imieniu Wspólnego Komitetu
Przewodniczący